

komme til at spare noget paa det, og det kunde være, at noget saadant kunde bidrage til, at vi fik en Finanslov, der saa noget bedre ud, end den ser ud nu, ogsaa med Hensyn til det finansielle Resultat.

Den højtærede Finansminister rettede nogle bebrejdende Ord til mig, fordi jeg havde udtalt, at den Mening bredte sig, at Regeringspartiet mere og mere var blevet et udpræget Gaardmandsparti og maalte med det lille Landsogns Alen. Det burde jeg ikke gøre som Arbejderrepræsentant. Venstre havde netop vist, at det saa stort paa Sagerne. Jeg skal kun henpege til den Sag, der har givet mig Anledning til denne Udtalelse, og jeg vil da ytre en stærkt berettiget Tvivl om, hvorvidt Venstre her har set stort paa Sagen.

Det forekommer mig, at Venstrepartiet her, og Venstre regeringen ogsaa, har set saa smaat paa Sagen, som vel tænkes kan. Jeg sigter altsaa her til Spørgsmaalet om Lokomotiverne. Den højtærede Finansminister nævnedesaa nogle Ting og sagde: Se, hvor stort vi se paa det. Den højtærede Minister nævnedes Rigshospitalet, denne store Lære- og Lægeanstalt, som nu er bygget for hele Landet. Det er jo hele Landet, det vedrører. Det vedrører ikke mig som Arbejdernes Repræsentant mere, end det vedrører ethvert som helst andet Medlem, saa det skal jeg lade ligge. Men saa nævnedes den højtærede Finansminister Arbejdsløshedskasserne og Lønningslovene. Jeg skal dog sige dertil, at vi neppe havde faaet den Lov og flere andre af den Art Love som Arbejdsløshedskasseloven, saafremt der ikke havde staaet et stort og stærkt og kraftigt Arbejderparti, som krævede det. Og hvad Lønningslovene angaar, fremkom de vel egentlig ogsaa paa Grund af et stærkt og ret umodstaeligt Krav fra Tjenestemændene ude omkring ved de forskellige Institutioner, navnlig ved Jernbanerne. Den højtærede Minister kunde jo ogsaa have nævnt andre Ting. Der er f. Eks. Tiendeloven — det er ogsaa en meget stor Lov, den højtærede Finansminister opgjorde den til 40 Mill. Kr., den staaer til 200,000 Kr. i Aar —, denne Foranstaltning, der tog Tiendebyrden bort fra Ejendommen dér, hvor den havde levet sig ind og var bleven en Del af Ejendommen, og lagde Tiendepligten over paa os alle gennem vor fælles Kasse, Statskassen. Den højtærede Finansminister udtalte de Ord, at en Regering bør ikke varetage en enkelt, men alle Samfundsklassers Interesse. Ja, det er sande Ord. Jeg vil foreslaa, at de blive slaaede op i Ministerværelset

og saaledes, at de maatte staa de kommende Regeringer for Øje. Det vilde være godt, om den til enhver given Tid værende Regering, ogsaa den nuværende, vilde have det for Øje, for det er jo saaledes, at der skiftes; de forskellige Samfundsklasser kunne jo komme til Roret, og det var jo ikke rart, om en anden Samfundsklasse, naar den kom til Roret, skulde følge det gamle Ord, der siger, at med det Maal, som I have maalt med, skulle I igen maales.

Formanden: Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Vejstrup: Den højtærede Finansminister sagde i Slutningen af sin Tale, at man havde i de senere Aar gennemført Love, der havde ført til større social Lighed og større social Retfærdighed. Hvis der i Fremtiden skulde fremkomme Forslag til Love, som ville have den Virkning, tror jeg, den højtærede Minister kan paaregne absolut Støtte fra det Parti, jeg har den Ære at tilhøre.

Til det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen), der udtalte, at jeg havde med Bekymring spurgt efter hans Standpunkt med Hensyn til Højres Toldpolitik, vil jeg sige, at det glæder mig, at han fremdeles har sin specielle Politik. Jeg vilde meget beklage, om det skulde komme dertil, at der blev fremsat Forslag om Toldforhøjelser paa Livsfornödenheder.

Med Hensyn til min fraværende Partifælle, det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Brandes), vil jeg sige, at jeg antager, at det ærede Medlem selv vil være i Stand til at svare for sin toldpolitiske Opfattelse, naar han kommer til Stede her i Salen.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Appel): Det ærede 8de kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) rettede en Henstilling til mig angaaende de Summer, der komme ind ved Kirke-tiendeaflysningen og ved Indfrielse af Tiendebankobligationerne. Jeg skal i den Anledning oplyse, at under 7. Januar 1909 er der sendt et Cirkulære til samtlige Stiftsøvrigheder, denne Sag vedrørende, hvor man har forlangt, at de saaledes indkomne Summer skulle holdes som en særlig Masse og anbringes i Kreditfor-eningsobligationer til 4 pCt. eller, hvis saadanne Obligationer til 4½ pCt. kunne købes under pari, saa i disse. Man havde den Gang ikke taget noget Hensyn til, at det Tilfælde kunde tænkes at indtræffe, at